

7 Придѣвыхъ рабы и рабыни, и имахъ рабы домашны: придѣвыхъ їоше стада и паства повече ѿ сички които свѣществваха преди мене во Іерусалимъ.

8 Осврахъ си и сребро и злато, и драгоценны вещи царски и державны: придѣвыхъ сипѣвцы мъжескій полъ и женскій, и услажденїята на-сыновеге человекскїи, секаквовидни великолѣпїа.

9 И възвеличихъ се и умножихъ се повече ѿ сички които свѣществваха преди мене во Іерусалимъ: и мъдростьта ми штана у мене.

10 И сичко онова што поискаха очите ми, не имъ се шрекохъ: не възкранихъ сърдцето ми ѿ секое увеселенїе, защото сърдцето ми се веселеше въ сичките ми тѣдове: и това беше мойо дѣлъ ѿ сичкїатъ ми тѣдъ.

11 И пригледнахъ азъ въ сичките ми дѣла што направиха рѣцѣте ми, и въ (секїи) тѣдъ што са тѣдихъ, и вто, сичките сѣга, и шгорченїе дѣха, и никакъ польза подъ слънцето.

12 И шкърнахъ се азъ за да разсмотримъ мъдростьта, и вѣштвоето, и безвмїето: защото шо ли (ше направи) человекъ ако послѣди царьатъ? Онова што направихъ азъ дори до сега.

13 И видѣхъ азъ че мъдростьта превосхожда безвмїето, каквото свѣтлината превосхожда темнината.

14 На-мъдрыятъ очите (сж) въ главата мъ, а безвмнью ходи въ темнината: но азъ познахъ їоше че единъ случай ше са случи въ сички тыа.

15 За това рекохъ азъ въ сърдцето ми: какво са случавя въ безвмнїатъ, така ше са случ-